

съ бѣло челце и розово езиче, подало се отъ муцунката ѝ. Татко я чукна съ два прѣста по главата и рече:

— Рошава, като тебе...

О, колко се радвахъ тоя день. И не помисляхъ въ она моментъ, че нѣкога ще сторя грѣхъ зарадъ нея. Обичахъ Буба повече отъ другаркитѣ си и бѣхъ готова да се бия за нея. Навсѣкжде, кжде-то ходѣхъ, я водѣхъ съ себе си. Дори заедно се кжпѣхме въ рѣката. Заедно ядѣхме. Ядѣхъ най-сладко, когато и Буба ядѣше. Менъ се струваше дори, че Буба знае да се смѣе. Тя повдигаше единия край на горната си устна, бѣлитѣ ѝ жби лѣсваха, а очитѣ ѝ ставаха весели, весели... Да, Буба се смѣеше. Когато ме нѣмаше въ кжщи, тя ме търсѣше и, намѣрила ме, радостна се хвърляше върху ми.

Така минаваха днитѣ. Буба по-растна и стана много хубава кучка. Тя бѣше кафява, съ бѣло петно, кацнало като пеперуда на челото ѝ и бѣли, съвсемъ бѣли гърди.

Една сутринъ Буба изчезна. Търсихъ я навсѣкжде и ходихъ като замаяна. Плакахъ. Мама, която много не я обичаше, и тя почна да я търси. Обиколихъ навредъ. Никжде я нѣмаше. Лутахъ се изъ градината и подвиквахъ плачливо:

— Буба, кжде си, Буба?...

Счуваше ми се, че скимти нѣкжде и още по-отчаяно я тър-

сѣхъ. До вечерята не я намѣрихъ. Заспахъ съ сълзи на очитѣ. Помня, че и въ съня си я търсѣхъ. На сутринята мама ме посрещна за-смѣна въ кухнята.

— Я иди да видишъ Буба въ дърварника, — рече ми тя.

Като луда полетѣхъ нататъкъ, а следъ менъ тичаше смѣхътъ на мама. Знаете ли какво видѣхъ? На малко слама лежеше Буба, съ устремени въ менъ голѣми кафяви очи, а до нея три малки, съвсемъ малки кученца.

Заскачахъ, завикахъ отъ радостъ:

— Буба... Буба...

Наведохъ се надъ нея. Тя кротко близна носа ми съ езичето си.

Отъ този день азъ бѣхъ все при Буба. Хранѣхъ я и се радвахъ на малкитѣ кученца.

Но злото дойде неочаквано. Малкитѣ рожби на Буба едва бѣха взели да проглеждатъ. Намѣрихъ мѣстото имъ за много неудобно и веднажъ, когато Буба бѣше въ кухнята, азъ ги пренесохъ въ килера. Заведохъ и нея тамъ. Но тя не легна при тѣхъ, а току гледаше да се пропѣхне навънъ. Следъ единъ часъ, когато отидохъ въ килера, намѣрихъ го празенъ. Буба пакъ бѣше избѣгала и пренесла кученцата си. Отидохъ въ дърварника и я намѣрихъ на сжщото мѣсто. Отново взехъ кученцата и ги пренесохъ въ килера.